

(המשך מעמוד 23)

גם ביגדיה העור כיכבו שם. כי האמריקאים אוהבים עור. הרבה עור. דני גוגול, בעל סיק סאק, זכה בכמה הזמנות לקולקציה שרחל ברמן, אשר סייעה לא מכבר את מיכללת שנקר, עיצבה עבורו. זאת קולקציה מרהיבה בגווני כתום, צהוב, ירוק, כחול, אפר-סק, חום, לבן ושחור בהרפסי פרחים באותו גוון, עדינים, יפים ואלגנטיים. ברמן עיצבה חליפות צרות ורחבות, ז'אקטים קצרים וארוכים ומעילים תוראמיים בעור נאפה חלק.

גם חברת גינג'ט לבגדיה עור לא נעדרה. חוה שלמן עיצבה, כהרגלה, קולקציה יפה ומיסחרית — ביגדי זהב וכסף עשויים עור, במיוחד עבור האמריקאים. קולקציה נוספת היתה של ביגדיה עור מאנטילופ, זמש רק, רך, נעים וגמיש, בגווני ירוק, כחול, וורוד, בעיקר קצרות וסודרים משולבים בעור זמש תואם.

צ'רקסיות ואתיופיות

ב עלי סריגי. ב. הלך וסריגי גבי מודל היו מרוצים. היתה היענות לא נורמלית. האמריקאים אוהבים סרי גים. הסחורה עפה! ובאמת, קולקציית הסריגים הישראלית היתה עשירה ומי גוונת, בשלל צבעים והרפסים הנוצרים בעזרת ציור ממוחשב, המוציא מיספר רוגמות בלתי-מוגבל.

גם עדנה רוס מכפר תבור היתה בנייריק אה כי לא היא אישית, אלא הסוודרים בעיצובה, אותם סורגות עבר רה נשים ערביות, צ'רקסיות, דרוויות ויהודיות ושאליהן מצטרפות בימים אלה גם עולות אתיופיות בעפולה ובי צפת.

לקיץ '86 הציעה עדנה סריגים מכותנה, משי, ויסקוזה ופוליולין (חוטנייר שניתן לכבסו בטמפרטורה נמוכה). הסוודרים קושטו באפליקציות

נוצות סוודר עבודת-יד אופי נה רוס. המעוטר בחזיתו בנוצות.

עור, בדים, רקמה, חרוזים, נוצות, והכל בעבודת-יד.

ואיך אפשר כלי ביגדיים ישראל ליים? את אופנת ביגדיהחוף הישראלי לית הירדועה והטובה (שאת דרכה סללה לאה גוטליב מגוטקס) ייצגו שבע חברות: מרלין, מארכה, רון-לי, ליה, לגוף, פילפל וריקמה. המכס על ביגדיים מישורל בוטל לגמרי, לכן זה היה אטרקטיבי מאוד עבור האמריקאים.

בעלי חברת מארכה, למשל, שיצרו עד עתה בגדים ספורטיביים, לקחו טרמפ על הורדת המכס, ויצרו קו חדש וססגוני של ביגדי ים וחוף, קולקציה מורכבת מבדי ליקרה בשלל צבעים, כשגולת הכותרת היא קבוצת ביגדיי הים השחורים בהרפס לורקס נוצץ של ירוק, ורוד, טורקז, כשהחולצה התואמת היא שקופה.

איכתי'ס

לרותי

מקווה שהעובדה שהיא ירושלמית לא מפריעה לך.

כתובת מאוד אקטואלית על דלת של בית-השימוש בתחנה ה- מרכזית. אגף-הגברים: מעניין מה

דיקטטור שאינו מענון

הוא בן 31, גרוש בלי, אקדמאי, עוסק בכלכלה, גובה 1.80 מטר, שאטני, עיניים ירוקות, אומרים לו שהוא נראה טוב. בגיליונל הראוי לציון הוא מדווח גם על חיסרון: אני עקשן, אומרים עליי שאני דיקטטור, אבל יחד עם זה, אני בחור טוב.

מתעניין בפוליטיקה, אוהב לשחות בים, הצגות וסרטים. היה רוצה להכיר מישהי אינטליגנטית, שתהיה לו איתה שפה משותפת, בעלת אופי טוב, כנה, נאה, בלי ילדים, שאינה מעשנת ורצוי מאיור תל-אביב. מיספרו אצלי הוא (1100/85).

רפואה וספורט

(1101/85) הוא רווק בן 28, עוסק ברפואה, נאה, גובה 1.92 מטר, אוהב ספורט. מעיד על עצמו שהוא ריר מנטי, מתחשב, נותן תשומת-לב. את עשיוה להיות הטיפוס שלו אם את יפה, גבוהה, סטודנטית, או אחרי הלימודים, בסביבות 22-26, פלוס מינוס.

שלמה ניצן מספר על מעריצים של דניאל פאר. ששפכו דיו על חיים ינין. הסיפור. בגירסה אחרת: מעריצים של שרה-לה שרון שפכו דיו על אפי נצר.

מעגל האושר

„עלמתיחן גבוהה ונאה (מאוד), שעברה כבר פעם את מוסד הנישואין, שוחרת יופי על כל גווניו וצבעיו, רגישה, רצינית (כשצריך) ושוכבה (כשבא), חבקה את ספסלה-הלימודים (בגובה רב) — חסרה את הקשר האחד והיחיד, עלימנת להשלים את מעגל האושר הקיים בה,“ כותבת (1102/85), והיא ממשיכה: „רוצה להגיע אליך, כדי שנוכל לבנות יחד קשר, ליצור שיתוף ולהגיע לחברות טובה. כל אלה יוכלו להתממש אם אתה רגיש, כן וגבוה, בגיל 35-45, וחזותך, מיטען נפשו והשכלתך עשירים.“ אם אתה מאיור תל-אביב, ומתלהב (בצדק) ממכתבה, אני

מטר, הופעה חיצונית סבירה (ההגדרה שלו), אוהב לטייל — בעבר עשה את זה ברגל, כיום במכונית. כשיש זמן והזדמנות הוא אוהב לרקוד. בקיצור, לא שריו כל הזמן במיסגרת היבשה של ראיית-חשבון.

הכיחשוב לו, אצלך, זה ראש טוב, פתוח. אם את יפה — עלאי-כפאק, אבל זה לא נגאי הכרחי אצלו. מספיק שתהיי נאה, נחמדה וחכמה. הכנות חשובה לו מאוד. אם יש לך שימחת-חיים — יופי, זה בדיוק בשבילו. פלרטטים וקשרים חולפים, הוא אומר.

פרח מליאלי

לפרח הזה קוראים רותי כהן. השם נשמע שייך מאוד לכאן, אבל היא רק תיירת בארץ. באה לביקור מישפחתי קצר בארץ. מישפחה מתגוררת בקארא-קאס, ונצואלה, ורותי בת ה-16, יחד עם אחיה ואחותה, חיה ולומדת במיאמי, ארצות-הברית. הסיבה פשוטה: אמא שלה, ילדת דרום-אמריקה, שחיה שנים רבות בארץ, חושבת שהשפה האנגלית היא השפה הכיחשובה בעולם, והילדים מסכימים איתה, ומדברים אנגלית כאילו נולדו בצפון אמריקה, ולא בדרומה. אביה של רותי הוא ישראלי לשעבר, שהצליח מאוד בעסקים.

היא יפה, גבוהה וחטובת-גוף, והיה מתאים לה לשאוף להיות שחקנית או דוגמנית. אך היא רוצה להיות פסיכולוגית לילדים. בתי-ספר לדוגמניות בעיר מגויה ריה רצה להחתים אותה על חוזה, וללמד אותה בחינם. אבל הנערה, שהיא בת למישפחה מסורתית, דחתה את ההצעה. „דוגמנית שהיא תהיה לבעלה“, אומרת האמא היפה שלה, ורותי מנענעת ראש בהסכמה.

רותי אומרת, בעברית טובה, שהיא רוצה לחזור לכאן בעוד שנתיים, להתגייס לצבא ולחיות בארץ. דעתה על הישראלים: חבי-רותיים, עירניים, עם פילפל ומלח והרבה מרץ. לא כמו האמריקאים, אים, אבל די דומים לוונצואלים.

יהרוג אותי קודם, סיגריות או האיידס.

לא פלירטים

הוא רואה-חשבון בן 29, גובה 1.80

לא מעניינים אותו כרגע. מיספרו הוא (1103/85)

נשמע בבית-קפה: „היא בלתי-נסבלת — אבל זוהי באמת

בחיים ועוד יותר על הבימה. לפני שנה בא ליהורם עם הקלטות שלו. גאון, הוא אומר, החמיא לו. אמר: זה ממש אני.“

גאון, אגב, תומך בגירסה של יהודה. לא הוא לא מחקה אור תי, אומר יהורם, „בכה הוא נולד. הוא נהדר, עלאי-כפאק, אני כמובן, לא יכול לסעות ולחשוב שזה הקול שלי, אבל אם אני מנסה לשמוע אותו באוזן של זה, אני מאמין שיש קווים משותפים וצבעים דומים.“

אליאס, שזכה במקום הראשון בפסטיבל ערד האחרון, עובד כבר על ארץ-נגן עם מנהלו האישי, המפיק עמוס ברזל.

אהבות: לעלול, לרכב על סור-סיים, להתבודד בטבע.

בת-הזוג שלו צריכה להיות נחמדה, חטובה, חריפה, דינא-מית, פיקחית, לא יצור רדום, אלא אחת שמבינה עניין, ועוד דבר: שתאהב אותו מפני שזה הוא, ולא מפני שמצביעים עליו ברחוב ורואים אותו בטלוויזיה.

יהודה אליאס שתבין עניין!

המיגרעת היחידה שלה?

מחפש מסורתית

הוא בן 32, אקדמאי, נאה, שיער שאטני, עיניים ירוקות, 1.70 מטר גובה, מסורתי, אוהב מוסיקה, טיפוס מישפחתי, אוהב ילדים, מעוניין להכיר בחורה יפה, מסורתית, רגישה, סולירית, מתחשבת באחרים, שקטה, נעימה, עד גיל 30, שאינה מעשנת, רצוי ירושלמית, הוא מוסיף, לסיום, שהוא לא מחפש אצל בת-זוגו את

רותי כהן שתדמגן לבעלה!

העיניים בביישנות ואומרת ב"שקט "תודה רבה", כאילו שמעה את זה בפעם הראשונה.

התארים האקדמאיים או כדיוכך שנות-לימוד, איציק, זהו שמו, מצפה לך בטלפון 02-639954, בשעות אחרי-הצהריים.

המלצה

מי שקולט את תחנת הטלוויזיה של לבנון — כדאי לו שלא לפספס את הסדרה האמריקאית המשגעת על תחנת-הרדיו סינסינטי, המשודרת מדי יום חמישי בשעה 5:30. מצחיק מאוד, מתוחכם, אנושי, יש שם שדרן וזרק, עורך-חדשות מרובע בעל אגו מנופה, בלונדרית יפהפיה, סכסית ושנונה (לוגי אנדרסון, החברה של ברט ריינולדס) ואחרים, רק כדי לראות אותה ואת החברה כדאי להשקיע באנטנה.

אהבה זה כמו פיטירות. אי-אפשר לדעת אם הן שייכות לסוג הטוב או לסוג הרע, עד שזה מאוד חר מדי.

למטרה רצינית

הרת והמסורת חוגגת אצלי השבוע, עוד רווק ירושלמי, בן 30, דתי, נחמד, טוב-לב, סימפטי ורגיש מעוניין להכיר למטרה רצינית נאה, רתיה, טובת-לב, ירושלמית, עד גיל 27. ת"ד 16309, 91/62, ירושלים.